**Partea introductivă**
Dosarul nr.2-17845/2021
2-21110459-12-2-23072021-1

**H O T Ă R Â R E**
*În numele Legii*

25 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetlana Cușnir
Grefierul Tatiana Andoni

examinând în sediul instanţei, în ședință publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Borșevici împotriva lui Armen Vardanyan cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată,

**Partea descriptivă**

*a c o n s t a t a t:*

La 21 iulie 2021, avocatul Maxim Chișca, în numele și în interesele lui Eugeniu Borșevici, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Armen Vardanyan cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la 12 octombrie 2018, reclamantul Eugeniu Borșevici a transmis, iar pârâtul Armen Vardanyan a primit mijloace bănești în mărime de *****euro, cu titlu de arvună pentru procurarea bunului imobil, până la data de 02 noiembrie 2018, fapt confirmat prin actul de predare-primire a mijloacelor bănesti din aceeași dată.

La 09 mai 2019, între reclamantul Eugeniu Borșevici, având calitatea de împrumutător, și pârâtul Armen Vardanyan, având calitatea de împrumutat, a fost încheiat un contract de împrumut, al cărui obiect este transmiterea către ultimul a mijloacelor bănești în sumă 6000 euro, cu termen final de rambursare a sumei împrumutate până la data de 30 septembrie 2019, fapt confirmat prin recipisa eliberată de Armen Vardanyan.

La 10 septembrie 2019, între reclamantul Eugeniu Borșevici, având calitatea de împrumutător, și pârâtul Armen Vardanyan, având calitatea de împrumutat, a fost încheiat un contract de împrumut nr.3, a cărui obiect este transmiterea către ultimul a mijloacelor bănești în sumă 6000 euro, cu termen final de rambursare a sumei împrumutate până la data de 10 februarie 2020.

A comunicat că pârâtul Armen Vardanyan având obligațiuni neexecutate și datorii scadente față de reclamant, de către ultimul, în adresa pârâtului s-a înaintat mai multe solicitări privind restituirea mijloacelor bănești, obiect al raporturilor juridice enunțate supra, fără concursul instanței de judecată, însă fără succes, astfel, la 15 decembrie 2020, în dresa pârâtului a fost expediată scrisoare de pretenție, însă fără careva efecte din partea pârâtului.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, avocatul Maxim Chișca, în numele și în interesele lui Eugeniu Borșevici, a solicitat: încasarea de la Armen Vardanyan, în beneficiul lui Eugeniu Borșevici, a sumei de 30 375 euro echivalentul în lei conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii, cu titlu de datorie, încasarea de la Armen Vardanyan, în beneficiul lui

Eugeniu Borșevici, a sumei de 1***** lei, cu titlu de dobândă de întârziere, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

**Incidente de procedură**

Prin încheierea din 26 iulie 2021 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de avocatul Maxim Chișca, în interesele lui Eugeniu Borșevici împotriva lui Vardayan Armen cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, cu acordarea potențialului reclamant a termenului de 7 (șapte) zile din momentul primirii copiei de pe prezenta încheiere să înlăture neajunsurile la cerere, iar prin încheierea din 11 august 2021, s-a prelungit termenul de înlăturare a neajunsurilor.

Prin încheierea din 20 august 2021, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Maxim Chișca, în interesele lui Eugeniu Borșevici împotriva lui Vardayan Armen cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată spre examinare în procedură contencioasă.

Prin încheierea din 20 august 2021 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, s-a respins asigurarea acțiunii ca fiind neîntemeiată, iar prin decizia din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20.08.2021, prin care s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, şi s-a soluționat problema în fond: s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii înaintată de Eugeniu Borșevici.

Prin încheierea din 20 august 2021, a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, s-a admis cererea privind efectuarea expertizei formulate de reprezentantul părții-pârâte, avocatul Mariana Barașianț, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă din numele lui Eugeniu Borșevici împotriva lui Armen Vardanyan cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere şi a cheltuielilor de judecată.

La 11 noiembrie 2025, a parvenit cauza civilă de la Centrul Național de Expertize Judiciare, pe motiv că partea nu a achitat costurile pentru efectuarea expertizei, iar prin încheierea din 08 iulie 2025, s-a reluat examinărea cauzei.

La 20 octombrie 2022, în cadrul ședintei de judecată, reprezentantul pârâtului Armen Vardanyan, avocata Barașianț Mariana a depus referință (f. d. 83-84).

În susținerea poziției expuse în referință a menționat că, la 18.05.2020, părțile au evaluat situația și au stabilit că la data 18.05.2020 din suma totală de 30375 euro a rămas spre restituire suma de 19765 euro, iar acest fapt se confirmă prin recipisă din 02.07.2020 semnată de părți. Calculele efectuate și semnate de părți se păstrează în original la reclamant și urmează a fi reclamate de la el.

A mai indicat că, prin recipisă eliberată de pârât reclamantului, se confirmă că la data de 02.07.2020, reclamantul a recepționat suma de 2500 euro, iar la data de 13.08.2020 - suma de 165 euro, o altă sumă de 6000 euro a fost de asemenea scăzută prin înțelegerea părților; deci la data de 13.08.2020, datoria reală a constituit 11100 euro.

A indicat că, având în vedere că reclamantul nu a prezentat instanței de judecată situația reală și suma solicitată nu corespunde sumei reale datorate, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

**Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată**

Reclamantul Eugeniu Borșevici și reprezentantul său avocatul Maxim Chișca, în ședința de judecată nu s-au prezentat, prin cerere au solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Pârâtul Armen Vardanyan și reprezentantul său avocata Barașianț Mariana, în ședința de judecată nu s-au prezentat, deși data și ora ședinței de judecată a fost coordonată cu ultimii, fapt confirmat prin materialele cauzei.

În condițiile prevederilor art. 205 alin. (4), art. 206 din Codul de procedură civilă, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa celor care nu s-au prezentat la ședință.

**Motivarea**

***Analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată conchide admiterea parțială a cererii de chemare în judecată, din următoarele considerațiuni.***

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime, iar potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Prin prisma art. 6 CEDO și a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Art. 241 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede expres că instanţa judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele

de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pârât.

În conformitate cu art. 7 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Alin. (4) al articolului citat prevede că, în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Astfel, în materie de drept, instanța de judecată reține că determinarea legii civile aplicabile se face în funcție de **momentul nașterii** raportului juridic litigios.

În speță, reclamantul a solicitat încasarea sumei de 30375 euro cu titlu de datorie de la pârâtul Armen Vardanyan, transmiși ultimului în temeiul actului de predare-primire din 12 octombrie 2018, recipisei din 09 mai 2019, contractului de împrumut nr.3 din 10 septembrie 2019.

În ceea ce privește cerința privind *încasarea sumei acordate cu titlu de arvună*, instanța constată că aceasta derivă din actul de predare-primire a mijloacelor bănești din 12 octombrie 2018. Prin urmare, raportul juridic respectiv a luat naștere anterior datei de 01 martie 2019, motiv pentru care sunt aplicabile prevederile Codului civil în redacția în vigoare de la această dată.

În mod similar, cerințele întemeiate pe recipisa din 09 mai 2019 și pe contractul de împrumut nr. 3 din 10 septembrie 2019 vizează raporturi juridice născute după 01 martie 2019, astfel încât în privința acestora sunt incidente prevederile Codului civil în redacția modernizată.

Or, litigiul dedus judecății se referă la fapte juridice consumate la momente diferite, care au generat ulterior adresarea cu acțiune în instanța de judecată.

Conform art.631 alin.(1) din Codul civil, *în redacția Legii în vigoare pâna la 01.03.2019*, arvuna este o suma de bani sau un alt bun pe care o parte contractantă o dă celeilalte părți pentru a confirma încheierea contractului și a-i garanta executarea, în caz de dubii, suma plătită este considerată avans.

Conform art.633 alin.(1) din Codul civil, *în redacția Legii în vigoare până la 01.03.2019*, dacă, pentru neexecutarea contractului, răspunde partea care a dat arvuna, aceasta rămâne celeilalte părți. Dacă pentru neexecutarea contractului răspunde partea care a primit arvuna, ea este obligată să plătească celeilalte părți dublul arvunei.

În ședința de judecată s-a stabilit că, la 12 octombrie 2018, prin actul de predare-primire a mijloacelor bănești, Eugeniu Borsevici pe o parte și Armen Vardanyan în calitate de vânzător/proprietar al bunului imobil amplasat în *****a primit suma de *****Euro cu titlu de arvună privind vânzarea/cumpărarea bunului imobil, prețul total al cărui constituie 21 000 euro, prezentul act de predare-primire se consideră valabil încheiat la momentul semnării acestuia de către părți, dacă până la data de 02.11.2018, tranzacția nu va avea loc din vina vânzătorului, arvuna urmează a fi returnată de aceasta în valoare dublă (f. d. 11).

Art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 1242 alin.(1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri

fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art. 1247 alin.(1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Iar, conform alin.(2) al aceluiași articol, împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea şi în cantitatea bunurilor primite şi nimic mai mult, chiar dacă preturile au crescut ori au scăzut.

Potrivit art. 9 alin. (1), (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligațiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Art. 308 din Codul civil arată că actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În continuare s-a stabilit că, prin recipisa din 09 mai 2019, Armen Vardanyan a împrumutat de la Eugeniu Borșevici suma de 6000 (șase mii) euro lei, pe un termen de o lună (f. d. 9).

Ulterior, la 10 septembrie 2019, Eugeniu Borșevici în calitate de împrumutător și Armen Vardanyan în calitate de împrumutat, au încheiat contractul de împrumut *****ar potrivit pct.1.2. din contract, împrumutătorul acordă împrumutatului un împrumut în sumă de 6000 euro, pe un termen de 5 luni (f. d. 10 verso).

Potrivit somației/pretenției, Eugeniu Borșevici a informat pârâtul Armen Vardanyan privind nerespectarea obligațiunilor asumate în temeiul actului de predare-primire a mijloacelor bănești din *****cu titlu de arvună, a recipisei din 0*****a contractului de împrumut nr.3 din 10 septembrie 2019 (f. d. 12), acordând pârâtului un termen să achite datoria în sumă de 30375 euro, în decurs de 5 zile calendaristice.

Instanța de judecată atestă că, între Eugeniu Borșevici și Armen Vardanyan, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părţi s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Așadar, prin actul de predare-primire a mijloacelor bănești din *****cu titlu de arvună, a recipisei din 0*****a contractului de împrumut nr.3 din 10 septembrie 2019, în baza cărora reclamantul Eugeniu Borșevici își întemeiază pretenția, pârâtul Armen Vardanyan, datele de identitate ale căruia sunt indicate expres, și-a manifestat voința expresă spre naşterea raportului juridic civil.

Consimțământul, cu referire la art. 312 din Codul civil, se reține a fi liber exprimat, manifestat prin comportamentul lui Vardanyan Armen, care a semnat actul de predare-primire a mijloacelor bănești din *****cu titlu de arvună, a recipisei din 0*****a contractului de împrumut nr.3 din 10 septembrie 2019, acceptând individual oferta aplicând semnătura. Forma scrisă a recipisei, verificată prin prisma art. 321 alin.(1) din Codul civil, a fost respectată, recipisele au fost întocmite prin acordul ambelor părți, art. 323 lit. b) din Codul civil. Respectiv, temei de nulitate, în sensul art. 324 alin.(1) din Codul civil, nu este.

Pornind de la scopul probațiunii, ce rezidă din sarcinile procedurii civile stabilite în art. 4 din Codul de procedură civilă, în special, aprecierea probelor, determinarea circumstanțelor de fapt pe care se întemeiază pretențiile și obiecțiile părțile, *reținând tipul contractelor* dintre reclamantul Borșevici Eugeniu și Vardanyan Armen, forma actelor, încheiate prin simplul acord de voință, efectele juridice ale actul de predare-primire a mijloacelor bănești din *****cu titlu de arvună, a recipisei din 0*****a contractului de împrumut nr.3 din 10 septembrie 2019, scrise, principiul forţei obligatorii care guvernează efectele contractelor între părţi și principiul relativității efectelor contractului, instanța de judecată reține că reclamantul Borșevici Eugeniu a făcut dovada raportului juridic civil, exact cum reclamă art. 118, 122 din Codul de procedură civilă.

Or, la materialele dosarului lipsesc oricare probe în sensul art. 965 din Codul civil, care ar confirma stingerea obligației, încetarea raportului juridic și lipsa temeiului de despăgubire a creditorului. Astfel, actul de predare-primire a mijloacelor bănești din *****cu titlu de arvună, a recipisei din 0*****a contractului de împrumut nr.3 din 10 septembrie 2019 semnat personal, în sensul art. 992, 993, 996 din Codul civil, denotă că manifestarea de voință la stabilirea raportului juridic, libertatea contractuală, au fost respectate, iar, actul de predare-primire din 12 octombrie 2018, recipisa din 0*****a contractului de împrumut din 10 septembrie 2019, obligă la ceia ce a fost prevăzut în ele conform acordului. Semnând actul de predare-primire din 12 octombrie 2018, recipisa din 0*****contractul de împrumut din 10 septembrie 2019, părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale, forma acestuia, momentul și locul încheierii (art. 1027, 1028, 1047 din Codul civil).

Totodată, din referința depusă la dosar rezultă că partea-pârâtă a indicat expres că, la data de 18.05.2020, din suma totală de 30 375 euro a rămas spre restituire suma de 19 765 euro. Prin aceste afirmații, partea-pârâtă nu doar că nu contestă raporturile juridice invocate de reclamant, ci recunoaște în mod implicit atât încheierea actului de predare-primire din 12 octombrie 2018, a recipisei din 0*****a contractului de împrumut din 10 septembrie 2019, cât și existența obligației de restituire a sumei datorate.

Deci, la caz, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Eugeniu Borșevici solicită încasarea sumei de 30375 euro în temeiul actului de predare-primire a mijloacelor bănești din *****cu titlu de arvună în sumă de 18375 euro, a recipisei din 09 mai 2019 – 6000 euro și a contractului de împrumut nr.3 din 10 septembrie 2019 – 6000 euro.

Din materialele cauzei și înscrisurile prezentate, instanța reține efectuarea mai multor restituiri de sume bănești de către partea-pârâtă Armen Vardanyan către reclamant.

Așadar, din recipisa prezentată în ședința de judecată de către partea-pârâtă (f. d. 94), instanța atestă că, la 26 februarie 2019, pârâtul Armen Vardanyan a restituit reclamantului Eugeniu Borsevici suma de 9 000 euro din suma de 18375 euro, acordată în temeiul actului de predare-primire din 12 octombrie 2018, fapt confirmat prin semnătura ultimului.

Ulterior, la 08 martie 2019, în contul stingerii acestei datorii, pârâtul Armen Vardanyan a mai restituit reclamantului Eugeniu Borșevici suma de 2 000 euro, fapt confirmat, de asemenea, prin semnătura acestuia.

Or, reclamantul nu a negat primirea acestor sume și nu a contestat veridicitatea semnăturii sale de pe înscrisurile respective, fără a prezenta probe care să răstoarne conținutul acestora.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că înscrisurile menționate au forță probatorie deplină, nefiind combătute prin mijloace de probă contrare, iar necontestarea lor expresă de către reclamant consolidează prezumția veridicității conținutului acestora, prin urmare, va admite în parte cerința cu privire la încasarea sumei de 30375 euro, și va încasa de la Armen Vardanyan, în beneficiul lui Eugeniu Borșevici, suma de 19375,00 (nouăsprezece mii trei sute șaptezeci și cinci,00) euro, cu titlu de datorie, convertiți în valută națională la cursul BNM la momentul executării hotărârii (30375 euro – 11 000 euro restituiți = 19375 euro).

În continuare, instanța reține că, prin referința depusă la dosar, partea-pârâtă a indicat că suma reală rămasă de achitat ar constitui 11 100 euro, însă această susținere nu este însoțită de probe pertinente și concludente, iar din materialele cauzei nu rezultă și nu se poate deduce întinderea unei asemenea sume, în contextul dat, instanța reține că simpla afirmație a părții-pârâte nu este suficientă pentru a dovedi existența sau întinderea unei obligații, în condițiile în care, potrivit regulilor generale privind sarcina probei, fiecare parte trebuie să dovedească faptele pe care își întemeiază pretențiile și apărările.

Cât privește înscrisul prezentat de către partea-pârâtă, precum că ar mai fi achitat în contul stingerii datoriei suma de 2500 euro la 02.07.2020, iar, la 13 august 2020, a restituit reclamantului suma de 165 euro (f. d. 127), instanța de judecată din conținutul acestui înscris atestă că aceste plăți vizează o altă sumă – 19765 euro primită de la reclamant în baza recipisei din 18.05.2020, care nu a fost obiect de examinare în prezenta cauză.

Art. 942 din Codul civil prevede că, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

În speță, reclamantul a mai solicitat și încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 128339,55 (o sută douăzeci și opt mii trei sute treizeci și nouă,55) lei.

Deci, încasarea dobânzii de întârziere este un drept legal al creditorului atunci când o sumă de bani nu este plătită la termenul stabilit (scadență), acest mecanism este reglementat în principal de Codul civil, oferind o formă de reparație pentru lipsa de folosință a banilor, dobânda fiind calculată de la data scadenței până la data plății.

Prin urmare, având în vedere ansamblul considerentelor expuse mai sus, luând în considerație faptul că pe parcursul desfășurării procesului partea-pârâtă nu a făcut achitări în contul stângerii datoriei, instanţa de judecată conchide de a admite cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 128339,55 (o sută douăzeci și opt mii trei sute treizeci și nouă,55) lei, ca urmare a neachitării datoriei rezultate din actul de predare-primire a mijloacelor bănești din *****cu titlu de arvună, a recipisei din 0*****a contractului de împrumut nr.3 din 10 septembrie 2019.

Tot aici instanța ține să amintească și prevederile art.10,11 din Codul civil, care stipulează, că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

*În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.*

În conformitate cu art. 83 alin. (1) – (2) din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

Conform art. 3 alin. (1) lit. a) a Legii taxei de stat, pentru cererile de chemare în judecată cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil - 3 % din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25 000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.

Conform art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin ordinul de plată nr.89F3-J100 din 15.06.2021 în sumă de 21682 lei, ordinul de plată T92f-K100 din 09.08.2021 în sumă de 1469 lei, a fost achitată taxa de stat (f. d. 2, 27).

Astfel, luând în considerare prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă, instanța va dispune încasarea de la Armen Vardanyan, în beneficiul lui Eugeniu Borșevici, suma de 15120,60 lei cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat, proporțional părții din acțiune admise.

Din considerentele expuse mai sus, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa și ferma convingere dedusă în urma prezentării probelor de către părţi, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

**Dispozitivul**

*h o t ă r ă ş t e:*

Se admite parțial cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la Armen Vardanyan, în beneficiul lui Eugeniu Borșevici, suma de 19375,00 (nouăsprezece mii trei sute șaptezeci și cinci,00) euro, cu titlu de datorie, convertiți în

valută națională la cursul BNM la momentul executării hotărârii, dobândă de întârziere în mărime de 128339,55 (o sută douăzeci și opt mii trei sute treizeci și nouă,55) lei și cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 15120,60 (cincisprezece mii o sută douăzeci,60) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Svetlana Cușnir